

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil da godt sige tak, fordi ministeren har fundet ud af, at oppositionen har lidt sagkundskab; det kan jeg vel takke for fra flere ordførere så. Jeg synes også, det er betænkeligt, at Kristeligt Folkeparti ikke er her i dag; det er dem, der er en del af det flertal, der er. Det er de 4 medlemmer, der sådan set afgør, at disse færger skal sælges. I går var det også umuligt at få dem på talerstolen, men det skal jeg selvfølgelig ikke afgøre. Det må de afgøre med sig selv og deres medlemmer.

Ministeren siger, at jeg har været ude med en masse tal. Ja, jeg har været ude med de 450 mio. kr., der har været omtalt, og jeg har sagt, at det er ren skrotpris. Havde jeg haft pengene, ville jeg godt have købt færgerne til den pris og startet som skibsreder; det var da i hvert fald en karrieremulighed. Det lød komplet tåbeligt, da de priser kom frem, men så blev der altså også ganske bestemt fra f.eks. kulturministeren fra De Radikale, der er valgt i Vestsjællands Amt, sagt: Ikke noget med at sælge under 800 mio. kr. Det er der altså nogen der er løbet fra. Nu er et tab på 60 mio. kr. også en slags penge. Det plejer det at være, når man skal hive dem ind.

Med hensyn til Stena Line, som køber disse færger, så er der ikke nogen, der ved, om Stena Line – en af de ting, de lever af, er jo at sælge færger andre steder ved siden af deres færgeoverfarter – vil sælge dem. Jeg bliver da ikke forbavset, hvis de kan sælge disse færger og tjene 100 mio. kr. på dem. Så synes jeg nok, at staten er rent til grin i hvert fald. Så det vil jeg da ikke håbe de gør lige med det samme.

Ministeren siger, at den politiske styring er for stram. Det er da meget muligt, det kan man altid sige, når man sidder i en regering; det er jo irriterende med de dér oppositionspolitikere. Men man har vedtaget nogle planer i denne sal, bl.a. DSB's plan »År 2000«, hvor der står, at disse færger skal sejle, indtil de faste forbindelser er færdige.

Det er nogle ting, man har diskuteret og brugt meget tid på at diskutere. Derfor er det vel også vores opgave at blive ved med at holde regeringen fast i det, som vi vedtager i denne sal. Der blev ikke svaret på, om baggrunden for salget er at få flere biler og flere passagerer over Storebælt, som stagnerer. Man kommer ganske givet til at mangle nogle penge til at betale de faste forbindelser tilbage, hvis den stagnation

fortsætter, som sker inden for DSB. Jeg har kigget de fleste af de rapporter igennem, som vi fik i 1982-83, og det er slet ikke det, der er sket, som man fortalte os dengang, og det må da få nogle konsekvenser.

Ministeren mener også, det er dristigt af Mercandia. Det synes jeg ikke; Mercandia har da fundet fidusen. 2 færger på Storebælt, man lejer dem ud, pengene ned i lommen, og man kan betale pengene tilbage og få et overskud ud af det. Det er da det, der sker. Det er også det, der kommer til at ske på Århus-Kalundborg. Man starter sin egen rute op mellem de to andre, så de penge, man tjener på DSB, er en statsstøtte til de private. Ministeren siger også, at én gang truffne beslutninger ikke skal fortsætte; det har jeg da aldrig stået for. Vi havde lavet et forslag i går, der gik på, at man skulle lade færgerne blive, indtil de faste forbindelser var færdige. Det er da ikke noget, der er evigt.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg laver ikke direkte nogle spørgsmål. Når jeg tager ordet her til allersidst, er det, fordi hr. Tommy Dinesen sagde, at vi havde vedtaget DSB's plan »År 2000« i Folketinget. Det er ikke rigtigt. Planen »År 2000« er et arbejdsdokument; det er en plan, som DSB har fremført for at have en retningslinje. Den har aldrig været til behandling her; det har den trafikhandlingsplan, som er grundlaget for udvikling af de trafikale muligheder her i landet. Jeg synes bare, det skulle siges for at undgå misforståelser, som kan dukke op på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det er til hr. Tommy Dinesen, som siger, at hvis han havde haft pengene, ville han købe færgerne. Jeg vil sige, at jeg tror ikke, hr. Tommy Dinesen ville have været skibsreder ret længe, hvis det var sådan, at han ville købe to færger til 740 mio. kr., som gennemsnitligt skulle sejle med under 300 passagerer pr. døgn imellem Århus og Kalundborg. Det er netop her, Danmarks problem er. Vi tænker ikke som den fornuftige skibsreder. A. P. Møller ville aldrig prøve på at finde på sådan noget, og det skal Danmark heller ikke finde på.